

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Amalechita

urn:nbn:de:bsz:31-102436

b Simulatio.

aut quid in me adhuc deprehendisti, ex quo primum in tuum conspectum ueni, ut in bellum contra hostes tuos non profisciscar? A. Scio equidem te mihi tam placere, quam si diuinus esses genius. Sed uetant satrapæ Palestini, te prælium secum iniere. Quamobrem manè, ubi diluxerit, profisciscere sanè unà cum tui domini seruis, qui tecum uenerunt. D. Equidem inuitis illis militare nolim: parebitur.

SENTENTIA.

Non ab re suspectum est perfugarum contra suos auxilium.

AMALECHITA. 2. Reg. 1.

ARGVMENTVM.

Amalechita quidam Dauidi necem Sauli nunciat, cuius necis autorem ipse se esse dicit: eamq; ob rem Dauid eum iubet interfici.

Dauid Amalechita.

Video quendam huc uenientem scissa ueste, et capite inaspero puluere. Haud temere est, nimirum aliquem sinistrum nunciu adferre. Unde nam ades tu? A. Ex exercitu Israelitarum ensi.

D. Quid actum est: eloquere. **A.** Fugerunt milites e prælio, multi e uulgo ceciderunt: Saulus quoq; & Ionathan eius filius occubuerunt. **D.** Qui scis Saulum & Ionathanem occubuisse? **A.** Cum forte uenissem in Gelboem monte, uideo Saulum

lū innixū hastæ, cui currus & equitatus iam iamq;
 imminebat. Respexit ille, & me uiso: Huc ades,
 inquit. Accessi. tum ille, Quis tu es? Amalechita,
 inquam ego. Aggredere me, inquit, & interfice.
 nam magno dolore discrucior, nec adhuc possum
 emori. Hic ego quid agerem? uidebam non uictu-
 rum post tam grauem casum: itaq; interemi, abstu-
 liq; coronam de capite eius, & armillam de bra-
 chio: quæ tibi affero, ut uides. D. ^a Heu calamito-
 sa clades, heu lugubre prælium, ô facinus audax.
 Cuius es? A. Filius sum aduenæ cuiusdam Ama-
 lechitæ. D. Tē ne ergo non esse ueritum ista impu-
 ra manu perdere unctum Iouæ? Tu iuuenis inuade
 hominem, neca. meritò moreris, & tuo iudicio pe-
 ris, qui te de rege interfecto iactaueris.

SENTENTIA.

Si potentes sic tractarent eos qui ipsis
 mortem aut malum inimicorum, tanquam
 rem lætam, nunciant, ut Amalechitam hanc
 tractauit Dauid: aut si saltē huiusmodi nun-
 cios auersarentur: minus auderent assenta-
 tiores.

NATHAN. 2. Reg. 12.

ARGUMENTVM.

Nathan Dauidem iussu Iouæ, ficta ad rem
 narratione simili, ita prudenter adulteri iho-
 micidijq; arguit, ut ipse Dauid cōtra semet-
 ipsum ferat sententiam.

Nathan

a Singulari
 uirtus Dau-
 dis, qui Iug-
 athoem.